

Розв'язання проблеми щодо неповного використання житлового фонду необхідно розглядати в двох площинах:

- по-перше, необхідно вивчити фактори, які впливають на мотивацію студентів, які надають перевагу поселенню в орендованому житлі, а не в гуртожитку;

- по-друге, визначити інші можливі варіанти використання житлового фонду гуртожитків, тобто створення нових послуг, наприклад: надання готельних послуг, відкриття хостелу, тощо.

Список використаних джерел:

1. Методология оценки экономической эффективности гостиниц / Методические рекомендации. — М.: Правительство Москвы/ОАО «ГАО «Москва», 2007. — 80 с.
2. Палаткин А.С. Оценка экономической эффективности гостиничных услуг / А.С. Палаткин, Т.Е. Гаврилиани // Вестник СГУТиКД.- 2011. № 2 (16).-с.78-83
3. [Poldrugovac](#) Katarina Efficiency in the hotel industry: an empirical examination of the most influential factors/ Katarina Poldrugovac, [Metka Tekavcic](#) & [Sandra Jankovic](#)// [Economic Research-Ekonomska Istraživanja](#) -2016.- Volume 29 [Issue 1: Including Special Section: 7th International scientific conference by Juraj Dobrila University of Pula and Istrian Development Agency](#) URL:<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1331677X.2016.1177464>

УДК 547+378.147.88:615

ІНТЕГРАЦІЯ ЗАПИТІВ ДЕРЖАВИ, СУСПІЛЬСТВА Й ПРАЦЕДАВЦІВ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ВИЩОЮ ФАРМАЦЕВТИЧНОЮ ОСВІТОЮ

Головченко О. І.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

E-mails: oks.iv.golovchenko@gmail.com

тел.: 067 2344293

Підготовка майбутнього фахівця з вищою фармацевтичною освітою в Україні зорієнтована на глобальні виклики, які визначають перспективи його професійної діяльності, можливості працевлаштування, мінливість запитів працедавців тощо. Зазвичай, ці виклики формулюються державою, суспільством й працедавцями з огляду на такі чинники:

- 1) технологічний прогрес (стрімкий розвиток технологічних інновацій);
- 2) демографічні зрушення (зміна чисельності, вікового складу і розташування світового населення);
- 3) стрімка урбанізація (значне зростання числа міського населення);

4) зміни в глобальній економіці (зміни в розстановці сил між розвиненими країнами і країнами, що розвиваються);

5) дефіцит ресурсів і зміни клімату (створення нових робочих місць в таких сферах, як виробництво альтернативної енергії, нові технології, розробка нової продукції тощо) [1, с.5].

Проекція дії цих чинників на сферу сучасних фармацевтичних послуг, зумовлює доцільність пошуку й застосування нових підходів до підготовки майбутніх фахівців-фармацевтів у медичних та фармацевтичних закладах вищої освіти (М(Ф)ЗВО) в Україні. Так, у «Стратегії розвитку медичної освіти в Україні» (2019) [4] визначено пріоритетність досягнення цілей медичної реформи, метою якої є забезпечення громадян якісними послугами через високий рівень підготовки фахівців галузі охорони здоров'я [4, с. 5]. Саме виконання цього державницького завдання спрямовано діяльність М(Ф)ЗВО України. Самі ж працедавці вважають, що фармацевту необхідно бути компетентним у питаннях, які передбачають:

- по-перше, знання асортименту лікарських засобів, фізико-хімічних властивостей медичних препаратів, технологій їх приготування та правил зберігання;

- по-друге, вміння вільно орієнтуватися у номенклатурі лікарських засобів та медичних препаратів, їх видах та групах, складі, правилах застосування, дозуванні;

- по-третє, знання латини;

- по-четверте, захопленість хімією;

- по-п'яте, точність й спостережливість [5].

До прикладу, під час роботи в аптеці фармацевт/провізор має бути зосередженим, точним й скрупульозним, оскільки він не лише продає ліки покупцям, але й вивчає рецепти лікарів, пропонує аналоги лікувальних засобів, пояснює особливості їх застосування тощо.

На нашу думку, сучасне освітнє законодавство України у сфері вищої освіти достатньою мірою враховує запити держави, суспільства, працедавців й здобувачів освіти. Так, згідно із законом України «Про вищу освіту» [3] працедавці отримали досить масштабні повноваження щодо впливу на формування і реалізацію державної політики у сфері вищої освіти: від участі в атестації осіб (стаття 6), у розробці галузевих стандартів (стаття 10), у підготовці та прийнятті проєктів нормативно-правових актів та інших рішень, що стосуються функціонування системи вищої освіти (стаття 12), залучення до освітнього процесу (стаття 52) до участі у формуванні та розміщенні державного замовлення (стаття 72) та громадського контролю у сфері вищої освіти (стаття 78) [3]. Тож, у процесі підготовки проєкту Стандарту вищої освіти України (Галузь знань 22. Охорона здоров'я. Спеціальність 226 «Фармація, промислова фармація», 2018) [4] максимально було враховано запити головних стейкхолдерів – держави, суспільства,

представників фармацевтичного ринку праці та працедавців, й звичайно ж – замовників освітніх послуг (студентів).

Інтеграція запитів держави й суспільства, вимог працедавців до рівня сформованості загальних і фахових (спеціальних) компетентностей провізора/фармацевта дає змогу виокремити ті, які є, на нашу думку, найбільш вирішальними у його професійної діяльності:

– знання, здебільшого спеціальні, більш наближені до практики, а також міждисциплінарні (контроль якості лікарських засобів (виготовлених в рецептурному відділі; виробництво ліків; організація й заготівля лікарських засобів тощо);

– вміння і здатності здобувати знання самостійно протягом усього життя (наприклад, з питань виробництва лікарських препаратів; нормативно-правової бази аптечної діяльності; правил звітності тощо);

– вміння працювати з замовниками аптечних послуг, колегами, представниками фармацевтичного виробництва, що передбачає наявність таких соціальних навичок як клієнтоорієнтованість, комунікабельність, відповідальність, ввічливість, терплячість, емоційна стійкість тощо.

Список використаних джерел

1. Майбутнє ринку праці: триборство тенденцій, які будуть формувати робоче середовище в 2030 році. URL: <https://www.pwc.com/ua/uk/survey/2018/workforce-of-the-future-ukr.pdf>
2. Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я на період 2015-2020 років. URL: <http://moz.gov.ua/uploads/0/691-strategiya.pdf>
3. Про вищу освіту: Закон України. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст. 20004. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
4. Стандарт вищої освіти України. Галузь знань 22. Охорона здоров'я. Спеціальність 226 «Фармація, промислова фармація» (проект). 2018 р. URL: www.vnmu.edu.ua/downloads/pdf/standart_farm.pdf

УДК:399.9

ЕКОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА ЯК ГЛОБАЛЬНА МІЖНАРОДНА НЕБЕЗПЕКА

Довгаль О. В., Паламарчук В. Ю.

Миколаївський національний аграрний університет

e-mail: dovgal@ua.fm, palamar98@ukr.net

Виникнення глобальних проблем є результатом протиріч суспільного розвитку, які призводять до великих економічних та соціальних збитків [1, с. 35].

Глобальні проблеми – це сукупність важливих проблем, які мають всеохоплюючий характер та утворились в результаті історичного розвитку і